

NEM JÁTÉK

messziről jöttök apám vagytok kékülő imágók felszorul a szívizom fonja magát gyűrűbe miért féltek tőlem talán bohóckodni jöttetek. nem játék fagyos nyál szárad szám szélére mire kisujjunk összeér szétfeszül a vörös szíj nyakamon. sötét és metrók és kapualjak tükrös termék izzadságszag fókuszpont görcshúzódás méhnyákburjánzás itt mindent szabad repülő testek egymáson tekergő kié melyik. hunyorgás vonatokon spirálexpressz elhagyott dohány benyálazott ujjak sós szemzug gyógynövénysszag kabát és fókusz. akié amelyik azt nem szabad mit szabad mit szabad szép szátokból ömlő nílus ágyékomban meleg kéreg. fákon ülő köd fejben számoltok háromszázig ha még itt vagyok nyissátok rám a gázcsapokat nevesetek a fülembé libabőr-keményedés. együtt maradni maradni maradni ha jók lesztek csókot adok kosár mézet élve vetélést. visszaforgatott születés másztok a kezdethez szorítom lábam kezetek homlokomra homlokotok homlokomra kékfestő terítők hasfájásköd befalaz a bőr nem enged nyílani nyílani szoruló meder kulcscsontajtó. mit szabad nyílani nyílik nyílani ajtók falak ház. beroggyan a padlás. kutyacsontos tányér a teraszajtóban belelépni szádba száj száj felboruló vizestál. Kék függöny zöld függöny énfüggöny tefüggöny. ablakba feszülni üvegsátor borul nyakunkba merre vezet a kezed követlek titeket maradjunk együtt együtt maradjunk maradjunk-e együtt. tértágulás dobhártyán nyelvek életlen szilánkok torkomon folyik a ritmus karolsz karoltok belém meddig nem tudom vezetlek titeket szájpadrólásomig keserű. ragasztó a körmön kopott sáv árulással fenyeget hamar leválik lepattog mellkasotok szűkülése tüdőter fogódkodik piros szem. nem játék mire jöttetek elfogytam mind. tudjátok ki ez ki ez ki ez ki ha ismertek elszámolunk tízig ha ismersz elszámolunk százig nem játék ne mondjuk újra. kaptasson ezen a hegyen akinek két anyja van.

ÉLETEM LEGSZOMORÚBB ORGAZMUSA

a hajam vállig érjen, és egyhosszú legyen,
ne mosolyogjak idegenekre, ha nem muszáj.
télen kéket, nyáron sárgát hordjak,
kerüljem a feketét, ne egyek cukrot.
minden este pontban tízkor legyek az ágyban,
melleim között aranyfeszület, torkomban szívem legyen.
mondjam azt, még nem értek hozzám soha úgy, ahogy te,
mondjam, ha nem itt vagyok, akkor is ebbe a szobába képzelem
magam,
hogy a nárcisz a kedvenc virágom, hogy ha félek, akkor is rád
gondolok.
sírjak, ha megparancsolod.

és én sírok, mert parancsolod.
ez legyen életem legszomorúbb orgazmusa –
előre betörsz minden testbe, ami még valaha hozzám ér.
mikor végeztél, mellkasodra fektetsz, balkáni gerlék vagyunk,
mondod,
én is ezt mondjam, bárki kérdezi.